

EBA/GL/2021/11

09/11/2021

Retningslinjer

for indikatorer i genopretningsplaner

1. Efterlevelse og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder inden den [14.02.2022] underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke har modtaget underretning inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, med referencen "EBA/GL/2021/11". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

- Disse retningslinjer specificerer i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU², minimumslisten over kvantitative og kvalitative indikatorer for genopretningsplaner, der skal medtages i de genopretningsplanerne, der er udarbejdet og vurderet i henhold til artikel 5 til 9 i nævnte direktiv som yderligere specificeret i artikel 3 til 21 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075³, passende ordninger for den regelmæssige overvågning af sådanne indikatorer, de punkter, hvor de foranstaltninger, der er omhandlet i genopretningsplanerne, kan træffes, de foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med disse indikatorer og enhver nødvendig betingelse for anvendelsen af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU med hensyn til disse indikatorer.

Anvendelsesområde

- Disse retningslinjer gælder for institutter som defineret i artikel 2, stk. 1, punkt 23, i direktiv 2014/59/EU, underlagt de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 til 9 i direktivet og nærmere specificeret i artikel 3 til 21 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075.
- For institutter, der ikke indgår i en koncern, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, gælder disse retningslinjer på individuelt niveau.
- For institutter, der indgår i en koncern, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, gælder disse retningslinjer for moderselskabet i EU og dets datterselskaber.
- De kompetente myndigheder kan fastsætte, hvordan de skal anvende alle eller en del af disse retningslinjer på institutter, der er underlagt forenklede forpligtelser med hensyn til deres genopretningsplaner som fastsat i artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
- De kompetente myndigheder kan dispensere fra anvendelsen af visse indikatorer eller betingelser, der er fastsat i punkt 21-23, på institutter, der er investeringsselskaber, hvor anvendelse af dem ikke ville være hensigtsmæssig med hensyn til genopretningsplanlægningen for investeringsselskabet eller

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EF af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurene og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

koncernen, som investeringsselskabet indgår i, under hensyntagen til dets forretningsmodel, men også til dets juridiske struktur, risikoprofil, størrelse eller kompleksitet.

Målgruppe

11. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 4, nr. 2, nr. i), og nr. 2, nr. viii), i forordning (EU) nr. 1093/2010, og til de finansielle institutioner, der er omhandlet i artikel 4, nr. 1, i forordning (EU) nr. 1093/2010, hvor disse finansielle institutioner falder inden for anvendelsesområdet for disse retningslinjer.

Definitioner

12. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i direktiv 2014/59/EU, direktiv 2013/36/EU og direktiv (EU) 2019/2034, den samme betydning i disse retningslinjer.

13. I retningslinjerne gælder følgende definitioner:

"kompetent myndighed":	en kompetent myndighed som defineret i punkt 21 i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU og den konsoliderende tilsynsmyndighed som defineret i punkt 37 i direktivet samt den kompetente myndighed som defineret i artikel 3, punkt 5, i direktiv (EU) 2019/2034 og den koncerntilsynsførende som defineret i punkt 15 i direktivet
"institut":	et institut som defineret i artikel 2, stk. 1, punkt 23, i direktiv 2014/59/EU og moderselskabet i EU som fastsat i punkt 85 i direktivet
"overordnet genopretningskapacitet":	et instituts eller en koncerns evne til fuldt ud at genoprette sin finansielle stilling efter en betydelig forværring
"genopretningsplan":	en genopretningsplan i henhold til artikel 5 og 6 i direktiv 2014/59/EU og koncerngenopretningsplanen i henhold til artikel 7 og 8 i direktivet
"indikatorer i genopretningsplaner":	er kvalitative og kvantitative indikatorer, der er fastsat af hvert institut på grundlag af de rammer, der er fastlagt i disse retningslinjer, til at identificere de punkter, hvor de relevante foranstaltninger, der er nævnt i genopretningsplanen, kan træffes som fastsat i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU

3. Gennemførelse

Anvendelsesdato

14. Disse retningslinjer finder anvendelse fra 14.02.2022.

Ophævelse

15. Retningslinjerne for minimumslisten over kvalitative og kvantitative indikatorer i genopretningsplaner (EBA-GL-2015-02) af 6. maj 2015⁴ ophæves og erstattes med virkning fra 14.02.2022.

4. Fastsættelse af sættet for indikatorer i genopretningsplaner

16. Sættet af indikatorer i genopretningsplaner bør fastlægges af institutterne og vurderes af den kompetente myndighed under hensyntagen til kriterierne i disse retningslinjer.
17. Genopretningsplanen bør indeholde detaljerede oplysninger om beslutningsprocessen i forhold til aktiveringen af genopretningsplanen som en væsentlig del af ledelsesstrukturen på grundlag af en eskaleringsproces ved hjælp af indikatorer fastsat i det relevante regelsæt og i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.
18. Når institutionerne definerer dette regelsæt, bør de tage hensyn til, at overskridelse af indikatorerne ikke automatisk aktiverer et specifikt genopretningstiltag, men angiver, at en eskaleringsproces bør påbegyndes for at beslutte, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger.
19. Institutterne bør i genopretningsplaner medtage indikatorer af både kvantitativ og kvalitativ karakter.
20. Samtidigt med at instituttet fastsætter kvantitative tærskler for indikatorer i genopretningsplaner i overensstemmelse med dets overordnede generelle risikostyringsramme i henhold til artikel 5, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075, bør det anvende progressive parametre ("trafiklysmetode") til at informere instituttets ledelsesorgan om, at sådanne indikatortærskler potentielt kan nås.

Kategorier af indikatorer i genopretningsplaner

21. Institutterne bør i genopretningsplanen medtage mindst følgende obligatoriske kategorier af indikatorer, der er yderligere specificeret i disse retningslinjer:
- a. kapitalindikatorer
 - b. likviditetsindikatorer
 - c. rentabilitetsindikatorer
 - d. indikatorer for aktivernes kvalitet.
22. Institutterne bør i genopretningsplanen medtage de to nedenstående kategorier af indikatorer, der er yderligere specificeret i disse retningslinjer, medmindre de giver de kompetente myndigheder

⁴ <https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1064487/4bf18728-e836-408f-a583-b22ebaf59181/EBA-GL-2015-02%20GL%20on%20recovery%20plan%20indicators.pdf>

fyldestgørende begrundelser for, at sådanne kategorier ikke er relevante for instituttets juridiske struktur, risikoprofil, størrelse og/eller kompleksitet (dvs. en simpel formodning):

- a. markedsbaserede indikatorer
 - b. makroøkonomiske indikatorer.
23. Institutterne bør i genopretningsplaner medtage specifikke indikatorer, der er anført i listen efter kategori i bilag II til disse retningslinjer, medmindre de giver de kompetente myndigheder fyldestgørende begrundelser for, at sådanne specifikke indikatorer ikke er relevante for instituttets juridiske struktur, risikoprofil, størrelse og/eller kompleksitet, eller at de ikke kan anvendes på grund af særlige forhold på markedet (dvs. en simpel formodning).
24. Når et institut afkræfter formodningen omhandlet i punkt 23 for en af indikatorerne, der er beskrevet i bilag II, bør det, hvor det er muligt, erstatte det med en anden indikator inden for samme kategori, som er mere relevant for dette institut. Hvis det ikke er muligt at finde en erstatning for hver indikator fra bilag II, bør institutterne i deres genopretningsplaner medtage mindst én indikator fra hver af kategorierne i punkt 21.
25. Institutterne bør ikke begrænse deres sæt af indikatorer til minimumslisten i bilag II og bør overveje at medtage andre indikatorer på grundlag af principperne og i overensstemmelse med beskrivelsen af de kategorier, der er fastsat i disse retningslinjer. Med henblik herpå omfatter bilag III en ikke-udtømmende liste med eksempler på yderligere indikatorer i genopretningsplaner opdelt efter kategorier.
26. Sættet af indikatorer i genopretningsplaner bør:
- a. tilpasses et instituts forretningsmodel og strategi og være tilstrækkeligt til dets risikoprofil. Det bør identificere de vigtigste sårbarheder, der med størst sandsynlighed vil påvirke instituttets økonomiske situation
 - b. være fyldestgørende i forhold til hvert instituts juridiske struktur, størrelse og kompleksitet. Navnlig bør antallet af indikatorer være tilstrækkeligt til at advare instituttet om forværrede forhold på en række forskellige områder. Samtidig bør dette antal indikatorer være tilstrækkeligt målrettet og håndterbart for institutterne
 - c. bringes i overensstemmelse med den generelle ramme for risikostyring og de eksisterende indikatorer for likviditets- og kapitalnødplaner og indikatorer for driftskontinuitetsplaner
 - d. give mulighed for regelmæssig overvågning og være integreret i instituttets ledelse og inden for eskalerings- og beslutningsprocedurerne og
 - e. omfatte fremadrettede indikatorer.

Krav til kalibrering af indikatorer i genopretningsplaner

27. Ved kalibreringen af sættet af indikatorer bør instituttet tage følgende i betragtning:
- a. Den overordnede genopretningskapacitet for disponible genopretningsmodeller: Institutter med en mere begrænset overordnet genopretningskapacitet bør overveje en tidligere

- overskridelse af indikatorer i genopretningsplanen for at maksimere chancerne for vellykket gennemførelse af deres mere begrænsede muligheder for genopretningstiltag.
- b. Tidsrammen for og kompleksiteten i forbindelse med gennemførelsen af genopretningstiltagene under hensyn til ledelsesordninger, nødvendige lovgivningsmæssige godkendelser i alle relevante jurisdiktioner og potentielle operationelle hindringer for gennemførelsen. Institutter, som er afhængige af tiltag, der er mere komplekse at udføre, og som sandsynligvis vil tage længere tid at gennemføre, bør have indikatorerne kalibreret i overensstemmelse hermed på en mere forsigtig måde for at have mulighed for tidlig varsling.
 - c. På hvilket stadium af krisen kan genopretningstiltaget realistisk anvendes effektivt. Når instituttet overvejer dette aspekt, bør det tage højde for, at det for nogle typer af tiltag kan være nemmere at opnå den fulde fordel ved tidlig gennemførelse end i en senere fase af stresssituationen. F.eks. bør et institut i tilfælde af genopretningstiltaget "skaffe kapital på markedet" overveje, om og hvornår dette realistisk kan ske. Institutter bør erkende, at det kan blive sværere at rejse ekstern kapital, jo tættere instituttet kommer på at overskride sine kapitalkrav.
 - d. Tempoet for forværringen i en krise. Institutter bør erkende, at selv om tempoet for forværringen i sidste ende vil afhænge af de specifikke omstændigheder ved krisen, kan specifikke institutters profiler, herunder men ikke begrænset til institutter med en mindre diversificeret forretningsmodel samt andre individuelle forhold, resultere i en hurtigere forværring af instituttets finansielle stilling og dermed kortere tid til at gennemføre genopretningstiltag. Institutterne bør derfor også overveje at bruge indikatorer, der viser forværring over tid, for at afdække situationer, hvor der opstår en hurtig og væsentlig forværring af et instituts finansielle stilling (f.eks. kapital). Desuden bør overvågning af ændringen i et parameter overvejes, hvis det er vanskeligt at definere et enkelt tidspunkt, hvor eskalering er nødvendig.
 - e. Instituttets risikostyringsramme (herunder ICAAP) og risikovillighedsramme. Et institut bør sikre, at kalibreringen af genopretningsplanens indikatorer er i overensstemmelse med dets risikostyrings- og risikovillighedsramme (f.eks. ramme for tidlig varsling, nødplaner og driftskontinuitetsplaner).
28. Et institut bør kunne give den kompetente myndighed en redegørelse for, hvordan kalibreringerne af indikatorer i genopretningsplanen er blevet fastlagt, og påvise tidligt nok til at være til gavn, at tærsklerne ville blive overskredet.
29. Hensigtsmæssigheden af kalibreringerne af indikatorerne i genopretningsplanen bør overvåges regelmæssigt, og i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU ajourføres mindst årligt eller oftere, hvis opdateringen som foreslået af instituttet er nødvendig på grund af en ændring i instituttets økonomiske og forretningsmæssige forhold. Opdateringer af kalibreringen af indikatorerne i genopretningsplanen bør straks og behørigt meddeles og forklares og begrundes over for den kompetente myndighed. En sådan opdatering bør godkendes af de kompetente myndigheder, når de foretager deres vurdering af genopretningsplanen.
30. Kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder kan beslutte at gennemføre midlertidige lempelsestiltag i tilfælde af en systemisk krise med det formål at lette de regelbyrder, der kan have en negativ indvirkning på institutternes evne til fortsat at understøtte realøkonomien. I betragtning af at disse lempelsestiltag fra tilsyns- og afviklingsmyndighedernes side er af midlertidige karakter og har specifikke formål, bør de ikke medføre nogen automatisk ændring af institutionernes kalibrering af indikatorerne i genopretningsplanen.

31. De kompetente myndigheder kan acceptere opdateringen af kalibreringen af indikatorerne i genopretningsplanen i behørigt begrundede tilfælde, såsom følgende:
- De re-kalibrerede indikatorer overholder de generelle krav til kalibrering af indikatorer i genopretningsplaner som omhandlet i punkt 27.
 - Ændringerne afspejler ændringer i instituttets forretningsmæssige og finansielle profil og er tilpasset instituttets interne risikostyring og risikovillighed.
 - Re-kalibreringen er ikke i modstrid med målene for tilsynsmæssige lempelsestiltag.
 - Kapitalindikatorerne er til enhver tid kalibreret på niveauer, der overstiger den relevante egenkapital, der kræves i henhold til del tre, fire og syv i forordning (EU) nr. 575/2013, kapitel 2, i forordning (EU) 2017/2402 og i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU hvis relevant.

Tiltag og meddelelser ved overskridelse af en indikator

32. For at overskridelser af indikatorer effektivt kan opfylde deres varslingspotentiale i overensstemmelse med interne procedurer, der er angivet i deres genopretningsplaner i henhold til artikel 5, stk. 3, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075, bør institutterne straks og under alle omstændigheder:
- inden for en bankdag efter overskridelse af indikatoren i genopretningsplanen varsle instituttets ledelsesorgan ved at aktivere den relevante eskaleringsproces for at sikre, at enhver overskridelse tages i betragtning, og, hvor det er relevant, følges op, og
 - senest inden for yderligere en bankdag efter den interne eskalering, der er omhandlet i litra a) ovenfor, underrette den relevante kompetente myndighed om overskridelse af indikatorer i genopretningsplanen.
33. Hvis en indikator i genopretningsplanen er blevet overskredet, bør instituttets ledelsesorgan, også på grundlag af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, vurdere situationen, beslutte, om der skal iværksættes genopretningsforanstaltninger, og straks meddele sin beslutning til den kompetente myndighed.
34. Beslutningen, der træffes af det institut, der er omhandlet i det foregående afsnit, bør være baseret på en begrundet analyse af omstændighederne omkring overskridelsen. Hvis det besluttes, at instituttet skal træffe foranstaltninger i overensstemmelse med genopretningsplanen, bør den kompetente myndighed modtage en handlingsplan baseret på en liste over potentielle troværdige og gennemførlige genopretningstiltag til brug i denne stresssituation og en tidsplan for afhjælpning af overskridelsen. Hvis der ikke er truffet beslutning om foranstaltninger, bør den forklaring, der gives til den kompetente myndighed, klart formulere årsagerne til, og hvor det er relevant, påvise, hvordan genoprettelse af specifikke typer indikatorer og overskridelsen af dem er mulig uden brug af genopretningsforanstaltninger.
35. Enhver foranstaltning eller løsning, som instituttet har iværksat eller overvejet efter en overskridelse af indikatorer, selv om det ikke tidligere var medtaget i genopretningsplanen, bør anses for at være relevant for kommunikationen med den kompetente myndighed. Så derfor bør genopretningstiltagene omfatte foranstaltninger af ekstraordinær karakter samt foranstaltninger,

der også ville kunne træffes i forbindelse med normal virksomhed som omhandlet i artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 (f.eks. nødforanstaltninger for de mere ekstreme og radikale genopretningstiltag).

36. Den endelige beslutning om den potentielle aktivering af genopretningsplanen forbliver instituttets, og den udløses ikke automatisk af en overskridelse. Efter meddelelsen om overskridelsen bør den kompetente myndighed aktivt samarbejde med instituttet.
37. Hvad angår foregående afsnit bør den kompetente myndighed overvåge i) instituttets korrekte og rettidige aktivering af eskaleringsprocedurer og ii) om diskussionen om aktiveringen af planen finder sted på det rigtige ledelsesniveau i instituttet. Den kompetente myndighed bør vurdere, om den underliggende begrundelse, som instituttet fremlægger for sin beslutning om at gennemføre eller ikke at gennemføre genopretningstiltag, er gennemsigtig og velbegrundet.

Ordninger til overvågning af indikatorer i genopretningsplaner

38. Instituttets overvågning af indikatorer i genopretningsplaner bør ske med passende hyppighed og på en sådan måde, at indikatorerne kan formidles rettidigt til den kompetente myndighed.
39. Efter anmodning fra den kompetente myndighed bør instituttet være i stand til at angive værdier for alle indikatorer i genopretningsplanen (både de overskredne eller de andre) mindst en gang om måneden, selv om indikatorernes værdier ikke har ændret sig. Den kompetente myndighed bør overveje at anmode om sådanne oplysninger med større hyppighed, særlig i krisesituationer, eller hvis en eller flere indikatorer i genopretningsplanen er blevet overskredet, under hensyntagen til krisens art og forløb (hurtigt eller langsomt forløb) og typen af indikator (f.eks. likviditetsindikatorer).

5. Indikatorer i genopretningsplaner

Kapitalindikatorer

40. Kapitalindikatorer bør identificere enhver betydelig faktisk og sandsynlig fremtidig forværring af kvantiteten og kvaliteten af kapitalen i en going concern, herunder stigende gearingsgrad.
41. Ved udvælgelsen af kapitalindikatorer bør instituttet overveje måder til at løse problemstillingerne som følge af, at sådanne indikatorers kapacitet til at muliggøre en rettidig reaktion kan være lavere end for andre typer af indikatorer, og at der med hensyn til visse foranstaltninger til at genoprette et instituts kapitalposition kan være tale om længere gennemførelsesperioder eller en større følsomhed over for markedsmæssige og andre vilkår. Dette kan navnlig opnås ved at opstille fremadrettede prognoser, som bør tage hensyn til materielle kontraktlige løbetider i forbindelse med kapitalinstrumenter.
42. Kapitalindikatorerne bør også integreres i instituttets proces til vurdering af den interne kapital (ICAAP) i henhold til artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.
43. Tærsklerne for indikatorer, der beror på lovregulerede kapitalkrav, bør kalibreres af instituttet på passende niveauer for at sikre en tilstrækkelig afstand fra en overskridelse af de kapitalkrav, der gælder for instituttet (herunder minimumskravene til kapitalgrundlaget som anført i artikel 92 i

forordning (EU) 575/2013 og yderligere kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU.

44. I overensstemmelse med målsætningen for genopretningsprocessen og den fleksibilitet, som instituttet har til at handle uafhængigt, når den overskrider indikatorer, bør lovregulerede kapitalindikatorer fastsættes til et højere niveau end dem, der giver mulighed for tilsynsmæssige indgreb.
45. Generelt bør kapitalindikatorer kalibreres over det kombinerede krav til kapitalbuffer. Hvis et institut kalibrerer sine kapitalindikatorer inden for bufferne, bør det klart i sin genopretningsplan påvise, at dets genopretningstiltag kan gennemføres i en situation, hvor bufferne er blevet helt eller delvist udnyttet.
46. Tærsklerne for indikatorer, der vedrører kravene i artikel 45c og 45d i direktiv 2014/59/EU (minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver – MREL) og artikel 92a eller 92b i forordning (EU) nr. 575/2013 (TLAC), udtrykt som procenter af det samlede risikoeksponeringsbeløb (TREA) og det samlede eksponeringsmål (TEM), bør afstemmes med kalibreringen af de lovregulerede indikatorer i kapitalgenopretningsplanen, og de bør fastsættes til et niveau over det niveau, der giver afviklingsmyndigheden mulighed for indgreb i henhold til artikel 16a i direktiv 2014/59/EU [som indført ved direktiv (EU) 2019/879] og artikel 128 i direktiv 2013/36/EU [som ændret ved direktiv (EU) 2019/878]. Tærsklen bør generelt kalibreres af instituttet over det kombinerede bufferkrav, når det tages i betragtning sammen med i) TLAC-minimumskravet og ii) det endelige MREL eller de bindende mellemliggende målniveauer for MREL (hvis forskellige) udtrykt som procenter af TREA. Instituttet bør også tage højde for ethvert yderligere element, der anses for relevant, når det fastlægger disse krav, herunder et rangordningskrav, alt efter hvad der er relevant. Hvis et institut skulle beslutte at kalibrere indikatorer relateret til MREL og TLAC inden for bufferne, skal det i sin genopretningsplan klart påvise, at dets genopretningstiltag kan gennemføres i en situation, hvor bufferne er blevet helt eller delvist brugt.
47. Indikatorertærsklen bør tage hensyn til løbetidsprofilen for nedskrivningsrelevante passiver og instituttets evne til at refinansiere dem. For koncerner med en MPE-afviklingsstrategi, hvor tilsyns- og afviklingsomfanget kan variere, bør instituttet kalibrere de konsoliderede MREL/TLAC-indikatorer for hver af afviklingsenhederne/koncernerne.
48. Tærskelkalibreringen for MREL bør godkendes af den kompetente myndighed i samråd med afviklingsmyndigheden, når de foretager deres vurdering af genopretningsplanen. Efter at være blevet underrettet af instituttet om en overskridelse af MREL-indikatoren, bør den kompetente myndighed informere afviklingsmyndigheden og samarbejde med den under hensyntagen til vigtigheden af MREL for afviklingsmålene i henhold til artikel 31 i direktiv 2014/59/EU.

Likviditetsindikatorer

49. Likviditetsindikatorer bør kunne fortælle et institut om potentialet for eller en faktisk forværring af instituttets kapacitet til at opfylde dets nuværende og forventede likviditets- og finansieringsbehov.
50. Instituttets likviditetsindikatorer bør henvise til instituttets kortsigtede såvel som dets langsigtede likviditets- og finansieringsbehov og identificere instituttets afhængighed af engrosmarkeder og detailindlån, idet der sondres mellem nøglevalutaer, når det er relevant.

51. Likviditetsindikatorerne bør integreres med de strategier, politikker, processer og systemer, der er udviklet af hvert institut i henhold til artikel 86 i direktiv 2013/36/EU og dets eksisterende ramme for risikostyring.
52. Likviditetsindikatorerne bør også omfatte andre potentielle likviditets- og finansieringsbehov, såsom eksponeringer på grundlag af koncernintern finansiering og som følge af strukturer uden for balancen.
53. Tærsklerne for likviditetsindikatorer bør kalibreres af instituttet på passende niveauer for at være i stand til at advare instituttet om potentielle og/eller faktiske risici ved ikke at overholde disse minimumskrav (herunder yderligere likviditetskrav i henhold til artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, hvis relevant).
54. Tærsklerne for indikatorer, som bygger på lovmæssige likviditetskrav (LCR- og NSFR-indikatorer) bør derfor kalibreres over minimumskravene på 100 %.
55. For at kalibrere tærsklerne for likviditetspositionen bør instituttet overveje likviditetsparametre, der anvendes til intern overvågning, og som afspejler dets egne antagelser om den likviditet, der realistisk kan udledes fra kilder, der ikke er taget i betragtning i de lovmæssige krav. I den henseende kan instituttet overveje størrelsen af likviditetsdækningskapaciteten (CBC), andre likviditetskilder (f.eks. indlån i andre kreditinstitutter) og eventuelle andre relevante justeringer. Ved udarbejdelse af fremadrettede indikatorer bør instituttet vurdere, hvilken løbetid der skal tages i betragtning i henhold til instituttets risikoprofil, og derefter tage højde for den estimerede indstrømning og udstrømning.

Rentabilitetsindikatorer

56. Rentabilitetsindikatorer bør identificere et instituts indkomstrelaterede aspekter, som ville kunne medføre en hurtig forværring af instituttets finansielle stilling gennem lavere overført resultat (eller tab), som påvirker instituttets kapitalgrundlag.
57. Denne kategori bør omfatte indikatorer i genopretningsplanen, der henviser til risikorelaterede driftstab, som kan have en betydelig indvirkning på resultatopgørelsen, herunder, men ikke begrænset til, adfærdrelaterede spørgsmål, ekstern og intern svig og/eller andre hændelser.

Indikatorer for aktiverens kvalitet

58. Indikatorer for aktiverens kvalitet bør måle og overvåge udviklingen i kvaliteten af instituttets aktiver. Nærmere bestemt bør de indikere, hvornår en forværring af aktiverens kvalitet kunne føre til det tidspunkt, hvor instituttet bør overveje at træffe en foranstaltning, der er beskrevet i genopretningsplanen.
59. Indikatorerne for aktiverens kvalitet kan omfatte både en status og et flowforhold med hensyn til ikke-rentable eksponeringer for at identificere deres niveau og dynamik.
60. Indikatorerne for aktiverens kvalitet bør omfatte aspekter såsom ikke-balanceførte eksponeringer og misligholdte låns indvirkning på aktiverens kvalitet.

Markedsbaserede indikatorer

61. Markedsbaserede indikatorer søger at identificere forventningerne hos markedsdeltagerne i forbindelse med en finansiell situation i hastig forværring hos instituttet, som potentielt kunne medføre forstyrrelser i adgangen til finansierings- og kapitalmarkeder. I overensstemmelse med dette mål bør sættet af kvalitative og kvantitative indikatorer henviser til følgende typer af indikatorer:
- a. egenkapitalbaserede indikatorer, som identificerer variationer i aktiekursen i børsnoterede selskaber, eller forholdstal, som måler forholdet mellem egenkapitalens bogførte værdi og markedsværdi
 - b. gældsbaseede indikatorer, der identificerer forventninger hos udbydere af engrosfinansiering, såsom credit default swaps eller debt spreads
 - c. porteføljerelaterede indikatorer, der identificerer forventninger med hensyn til specifikke aktivklasser, der er relevante for hvert institut (f.eks. fast ejendom)
 - d. ratingnedjusteringer (langsigtede og/eller kortsigtede), da de afspejler kreditvurderingsbureauernes forventninger, der kan medføre hurtige ændringer af forventningerne hos markedsdeltagerne vedrørende instituttets finansielle stilling.

Makroøkonomiske indikatorer

62. Makroøkonomiske indikatorer søger at identificere signaler om en forværring af de økonomiske vilkår, hvorunder instituttet opererer, eller om koncentrationer af eksponeringer eller finansiering.
63. De makroøkonomiske indikatorer bør baseres på parametre, der påvirker instituttets resultater i specifikke geografiske områder eller erhvervssektorer, som er relevante for instituttet.
64. De makroøkonomiske indikatorer bør omfatte følgende typologier:
- a. geografiske makroøkonomiske indikatorer vedrørende forskellige jurisdiktioner, som instituttet er eksponeret for, og hvor der også tages hensyn til risici, der følger af potentielle juridiske hindringer
 - b. sektorielle makroøkonomiske indikatorer vedrørende vigtige specifikke økonomiske sektorer, som instituttet er eksponeret for (f.eks. skibsfart, fast ejendom).

Bilag I – Kategorier af indikatorer i genopretningsplaner

Kategorier af indikatorer i genopretningsplaner (de første fire kategorier er obligatoriske, mens de sidste to kategorier kan udelades, hvis et institut godtgør, at de ikke er relevante for dette)
Obligatoriske kategorier
1. Kapitalindikatorer
2. Likviditetsindikatorer
3. Rentabilitetsindikatorer
4. Indikatorer for aktivernes kvalitet
Kategorier omfattet af en simpel formodning
5. Markedsbaserede indikatorer
6. Makroøkonomiske indikatorer

Bilag II – Minimumsliste over indikatorer i genopretningsplaner

Minimumsliste over indikatorer i genopretningsplaner (i forbindelse med hver indikator har et institut mulighed for at godtgøre, at indikatoren ikke er relevant for dette, i dette tilfælde bør indikatoren erstattes med en anden indikator, som er mere relevant for dette institut)	
1. Kapitalindikatorer	
a) Egentlig kernekapitalprocent	
b) Samlet kapitalprocent	
c) Gearingsgrad	
d) MREL og TLAC (hvis relevant)	
2. Likviditetsindikatorer	
a) Likviditetsdækningsgrad	
b) Langsigtet likviditetskvote (net stable funding ratio)	
c) Tilgængelige belånbare, ubehæftede aktiver fra centralbank	
d) Likviditetsposition	
3. Rentabilitetsindikatorer	
a) (Afkastningsgrad) eller (egenkapitalforrentning)	
b) Betydelige driftstab	
4. Indikatorer for aktivernes kvalitet	
a) Vækstrate for misligholdte bruttolån	
b) Dækningsgrad [hensættelser/(samlede misligholdte lån)]	
5. Markedsbaserede indikatorer	
a) Rating under negativ vurdering eller ratingnedjustering	
b) Credit default swap spread	
c) Aktiekursvariation	
6. Makroøkonomiske indikatorer	
a) BNP-udsving	
b) CDS på statsgæld	

Bilag III – Liste over eksempler på yderligere indikatorer i genopretningsplaner

Yderligere indikatorer i genopretningsplaner (ikke-udtømmende liste kun til illustrative formål)
1. Kapitalindikatorer
a) (Overført resultat og reserver)/egenkapital i alt
b) Negative informationer om den finansielle stilling hos væsentlige modparter
2. Likviditetsindikatorer
a) Koncentration af likviditets- og finansieringskilder
b) Samlede finansieringsomkostninger (detail- og engrosfinansiering)
c) Gennemsnitlig løbetid for engrosfinansiering
d) Aftalemæssig løbetidsmismatch
e) Omkostninger ved engrosfinansiering
3. Rentabilitetsindikatorer
a) Omkostninger i forhold til indtægter (driftsomkostninger/driftsindtægter)
b) Nettorentemarginal
4. Indikatorer for aktivernes kvalitet
a) Misligholdte nettolån/egenkapital
b) (Misligholdte bruttolån)/samlede lån
c) Vækstrate for nedskrivninger af finansielle aktiver
d) Misligholdte lån som følge af betydelig geografisk eller sektoriel koncentration

e) Eksponeringer med henstand ⁵ /samlede eksponeringer
5. Markedsbaserede indikatorer
a) Kursværdi i forhold til bogført værdi
b) Trussel mod instituttets omdømme eller betydelig skade på omdømme
6. Makroøkonomiske indikatorer
a) Rating under negativ vurdering eller ratingnedjustering af stater
b) Arbejdsløshedsprocent

⁵ "Eksponeringer med henstand" som defineret i [Commission Implementing Regulation (EU) 2021/451 of 17 December 2020, Annex V, Part 2, par. 240-268].